

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, II. Gyorskocsi u. 52.
21.M.496/2004/10.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (üi.: dr. Csányi Éva jogtanácsos, 1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt S. Cs. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) *alperes elleni szolgálati viszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt* indult munkaügyi perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A munkaügyi bíróság felperes kereseti kérelmének helyt ad, az alperes 2003. november 25-én kelt 112-518/6/2001. sz. határozatát – a 2003. október 13-án kelt 147-60/2001.Fe. sz. határozatára és a 2002. augusztus 22-én kelt fegyelmi eljárás elrendelésének folytatásáról rendelkező határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezi.

A bíróság kötelezi alperest, hogy 15 napon belül elmaradt távolléti díj címén 858.168 (azaz Nyolcszázötvennyolcezer-egyszázhatvannyolc) forintot és 2004. június 13-tól a kifizetésig járó évi 11 % kamatát fizesse meg.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címezve, jelen bíróságnál lehet 3 példányban előterjeszteni.

A Pp. 256/A. § (1) bek. b)-d) pontjaiban felsorolt esetekben a peres felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság peres felek előadása és a becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Felperes 1998. óta az alperes VI-VII. kerületi Kapitányság állományában, a ... Osztályon r.zászlósként teljesített szolgálatot.

Felperes ellen 2001. november 7-én fegyelmi eljárás elrendelésére került sor utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés miatt, melyet ezzel egyidőben, a bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztett. A Kapitányságvezető 301-56/349. sz. parancsával a büntetőeljárás jogerős befejezéséig

2001. november 6-ai hatállyal felperest beosztásából felfüggesztette, melynek időtartamára felperest távolléti díj illette meg, amely 50 %-ának visszatartását rendelte el a parancs.

2003. augusztus 22-én az állományilletékes parancsnok – tekintettel arra, hogy a felfüggesztés oka megszűnt – az eljárás folytatását rendelte el azzal, hogy felperes megsértette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 13. § (1) és (2) bek-ben, valamint a 22/1997. (XI. 18.) ORFK utasítás 4. pontjában foglaltakat.

Felperes a személyes meghallgatása során nem ismerte el a terhére rótt cselekményt, majd a Kapitányságvezető 2003. október 13-án kelt 147-60/2001.Fe. határozatával utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés elkövetése miatt szolgálati viszony megszüntetése fenyítésben részesítette felperest.

Indokolásában kifejtette, hogy felperes 2001. november 5-én M. Gy. r.törm-el a Bp. ... . előtt ellenőrzése alá vonta Cs. L. állampolgárt, ahol nevezettel közölték, hogy az általa elkövetett közlekedési szabálysértés miatt feljelentéstől eltekintenek, amennyiben tetszés szerinti összeget részükre átad. A helyszínen a sértett nem rendelkezett készpénzzel, ezért az átadás-átvétel egy későbbi időpontjában állapotok meg.

Az ügyvel kapcsolatban a Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatal 1608/2001. sz. alatt nyomozást folytatott, majd a Budapesti VI. és VII. ker. Ügyészség a B.VI.VII.1486/2002/2-II. sz. vádiratában hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetével vádolta felperest.

A határozat szerint felperes magatartásával megszegte a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 13. § (1) és (2) bek-ben, valamint a 22/1997. (XI. 18.) ORFK utasítás I. fejezet 4. pontjában foglaltakat, ezért az 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 68. § (1) bek. b) pontjában ütköző utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértést valósította meg.

Az indokolás hivatkozott arra, hogy felperes cselekménye tárgyi súlya és korrupciós jellege miatt a Magyar Köztársaság Rendőrségének működéséhez szükséges közbizalom fenntartását súlyosan veszélyezteti, alkalmas arra, hogy hozzájáruljon a Rendőrségről kialakult negatív értékítélhez és az állomány morális helyzetének romlásához.

Felperes a határozatban foglaltak ellen szolgálati panaszt terjesztett elő, melyet Budapest Rendőrfőkapitánya 2003. december 13-án kelt 112-518/8/2001. határozatával elutasított. Kifejtette, hogy a fegyelmi eljárás továbbfolytatására és a fenyítés kiszabására törvényesen és megalapozottan került sor. A felperes terhére rótt fegyelemsértést a rendelkezésre álló adatok ellőképpen alátámasztották, mivel a saját észlelés alapján kezdeményezett rendőri intézkedés során nem az érvényben lévő normák alapján cselekedtek. A fegyelmi eljárás során megállapítást nyert, hogy szolgálati viszonytal kapcsolatos kötelezettségüket megszegték, mely ténynek nem feltétele az eltérő tárggyal rendelkező büntetőeljárásban determinált büntetőjogi felelősség megléte.

Felperes a határozatban foglaltak ellen 2001. január 19-én kereseti kérelemmel fordult a munkaügyi bírósághoz kérve a fenyítést kiszabó határozatnak – a fegyelmi eljárás folytatását elrendelő határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezését, valamint

alperes kötelezését, hogy felperes részére 2003. október 13-tól 2005. február 7-ig terjedő időszakra 858.168 Ft, visszatartott 50 %-os mértékű távolléti díjat fizessen meg.

Indokolásában előadta, hogy jelen esetben mind a büntető, mind pedig a fegyelmi eljárás alapját ugyanazon történeti tényállás képezi, ami nem tisztázott, ennek eldöntése bíróság hatáskörébe tartozik. Ezt a munkáltató is így érzékelt, amikor az eljárás felfüggesztéséről határozott. Azóta nem született olyan döntés, amit a felfüggesztés okának megszűnéseként lehetne értékelni.

Alperes felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte, annak összegszerűségét nem vitatta, a kiszámítás módját elfogadta. Hivatkozott arra, hogy a fegyelmi eljárás felfüggesztését követően alperes többször megkereséssel fordult az eljáró hatósághoz, hogy tájékozódjon a büntető eljárás állásáról. Alperesnek a fegyelemsértés elbírálása során rendelkezésére álltak a cselekmény elkövetésekor felvett jegyzőkönyvek, jelentések, továbbá a Fővárosi Főügyészségi Nyomozó Hivatal által lefolytatott nyomozás alapján elkészített vádirat.

Alperes előadása szerint a tényekből megállapítható, hogy felperes az esetkor nem a Rendőrségről szóló törvényben megfogalmazottak szerint járt el, magatartása nem felelt meg a Rendőrség Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatának előírásának.

Felperes kereseti kérelme megalapozott.

A munkaügyi bíróság eljárása során megállapította, hogy alperes a fegyelmi eljárást a Hszt. 131. § (2) bek. c) pontjára hivatkozással függesztette fel, mely szerint a fegyelmi eljárást fel lehet függeszteni, ha a cselekmény elbírálása olyan előzetes kérdéstől függ, amelynek eldöntése bíróság, vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, annak döntéséig.

A felfüggesztés elrendelésekor tehát alperes úgy ítélte meg, hogy a fegyelmi eljárás alá vont cselekmény elbírálása előzetes kérdéstől függ, melyről bíróság, vagy más hatóság fog dönteni. Jelen esetben a fegyelmi eljárás felfüggesztését követően alperesnek nem jutott tudomására olyan bíróság, vagy más hatósági döntés, amely megalapozta volna a felfüggesztett eljárás folytatását, mégis határozatában arra hivatkozott, hogy a felfüggesztés oka megszűnt. Arra, hogy konkrétan mi miatt szűnt meg a felfüggesztés oka, a határozat magyarázatot nem adott.

Nem vitatottan a felperes ellen vádemelés történt, azonban az önmagában nem a felperes cselekményét elbíráló határozat. A felperes magatartását a vádemelést követő büntető eljárásban az arra hatáskörrel rendelkező bíróság fogja jogerősen elbírálni. Ennek hiányában pedig alperes jogellenesen döntött a fegyelmi eljárás folytatásáról.

A fegyelmi eljárás során felperes a terhére rótt cselekmény elkövetését tagadta. A vádemelés ellene hivatalos személy által kötelelességzegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt indult.

A 147-60/2001.Fe. sz. fegyelmi határozatban alperes arra hivatkozott, hogy felperes szolgálati viszonyát a Hszt. 68. § (1) bek. b) pontjába ütköző utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés miatt szünteti meg. Indokolásában kifejtette, hogy a fenti jogszabályba ütköző cselekményen túl felperes magatartásával megsértette a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 13. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat, valamint az ORFK

vezetőjének a 22/1997. sz. utasításának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatának I. fejezet 4. pontjában foglaltakat.

A Hszt. 68. § (1) bek. b) pontja szerint a hivatásos állomány tagja köteles a szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani.

Az 1994. évi XXXIV. tv. 13. § (1) bek. szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha olyan tény, vagy körülményt észlel, illetőleg hoznak tudomására, amely rendőri beavatkozást igényel. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben a szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A (2) bek. alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezéseinek megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

A Járőrszabályzat I. fejezet 4. pontja úgy rendelkezik, hogy a szolgálat teljesítése során a járőr alapvető feladata:

- a törvények és más jogszabályok maradéktalan megtartása és a hatáskörébe tartozó esetekben azok betartása,
- olyan emberi erkölcsi magatartás tanúsítása, amely alkalmassá teszi a törvénytisztelő polgárok bizalmának, együttműködésének megnyerésére, ezáltal feladatai teljesítésére.

Alperes védekezése szerint felperes nem a fenti jogszabályokban foglalt előírások betartásával foganatosította intézkedését, így nem tett eleget kötelezettségének és fegyelemsértést követett el. A munkáltatói döntés meghozatalakor a fegyelmi jogkör gyakorlója figyelembe vette a cselekmény tárgyi súlyát, korrupciós jellegét, így az ennek megfelelő fegyelmi döntést szabta ki.

A bíróság megállapította, hogy alperes határozataiban nem jelölte meg konkrétan azt a kötelező magatartást, amelyet felperes jogszabályba ütközően tanúsított. Alperes indokolásában nem tárta fel, hogy álláspontja szerint mi volt az a cselekmény, amellyel felperes jogellenesen, a határozatban megjelölt szabályok be nem tartásával járt el.

Amennyiben a munkáltató határozatában a büntető eljárás alá vont cselekményt róttá fel felperesnek, azzal kapcsolatban – peres felek által sem vitatottan – megállapítható, hogy jogerős bírósági döntés még nem marasztalta el felperest, tehát nem lehetett a fegyelmi határozat meghozatalakor kétséget kizáróan megállapítani felperes bűnösségét.

Alperes utasítás hanyag teljesítését róttá fel felperesnek, de nem jelölte meg, hogy mely utasítást, milyen magatartásával szegte meg felperes.

Fentiekre tekintettel a munkaügyi bíróság jogellenesnek találta alperes eljárását, mellyel folytatta az addig felfüggesztett fegyelmi eljárást és alperes határozatát,

mellyel felperes szolgálati viszonyát megszüntette, ezért az erről szóló határozatait hatályon kívül helyezte.

Tekintettel arra, hogy felperes a fegyelmi eljárás hatálya alatt maradt a bíróság a megszüntetés napjától, 2003. október 13. napjától az ítélelhozatal napjáig, 2005. február 7-ig elmaradt távolléti díj 50 %-a címén – az alperes által nem vitatott összeg – , 858.168 Ft megfizetésére kötelezte alperest.

Alperes kamatfizetési kötelezettsége az elmaradt összeg után a Hszt. 105. § (4) bekezdésben foglaltakon alapul.

Az eljárás illetékét a Magyar Állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358 §-ai biztosítják.

Budapest, 2005. február 7.

Sztárádáné dr. Majercsik Erika s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott Kovács Péterné és
Braun Ferencné ülnökök helyett is

A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
55.Mf.24.954/2005/3

A Magyar Köztársaság nevében !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1133 Budapest, Visegrádi u. 116., ügyintéző: dr. Oláh Tamás jogi képviselő) által képviselt **S. Cs. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen felfüggesztett fegyelmi eljárás továbbfolytatása és szolgálati viszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt** indított perben a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2005. február 7. napján kelt 21. M.496/2004/10. számú ítélete ellen, az alperes 12. és 13. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a módosítással, hogy a felperes keresetfelemlésére tekintettel kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg bruttó 1.421.748,- (Egymillió-négyszázhuszonegyezer-

hétsháztágyvennyolc) forint távolléti díjat és ennek 2004. október 20. napjától – 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11 %-os, 2005. január 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkammattal megegyező mértékű – kamattát.

Az eljárásí illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes kereseti kérelmének helyt adott, az alperes 2003. november 25-én kelt 112-518/6/2001. számú határozatát – a 2003. október 13-án kelt 147-60/2001. Fe. számú határozatra és a 2002. augusztus 22-én kelt fegyelmi eljárás elrendelésének folytatásáról rendelkező határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt távolléti díj címén 8858.168,- Ft-ot és 2004. június 13-tól a kifizetésig járó évi 11 %-os kamatot. Megállapította, hogy az eljárásí illeték a Magyar Államot terheli.

Az ítélet indokolási része kifejtette, hogy a felperes ellen 2001. november 7-én fegyelmi eljárás elrendelésére került sor, utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés miatt, melyet ezzel egyidőben a bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult büntetőeljárás jogerős befejezéséig a fegyelmi jogkör gyakorlója felfüggesztett. A Kapitányságvezető a 301-56349. számú parancsával a büntetőeljárás jogerős befejezéséig 2001. november 6-i hatállyal felperest a beosztásából felfüggesztette, melynek időtartamára a felperest távolléti díj illette meg, ennek 50 %-a visszatartását rendelte el a parancs.

2003. augusztus 22-én az állományilletékes parancsnok a felfüggesztett eljárás továbbfolytatását rendelte el azzal, hogy a felfüggesztés oka megszűnt, megállapította, hogy a továbbfolytatását rendelte el azzal, hogy a felfüggesztés oka megszűnt, megállapította, hogy a felperes megsértette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) és (2) bekezdésében, valamint a 22/1997. (XI. 18.) ORFK Utasítás 4. pontjában foglaltakat. A felperes személyes meghallgatása során a terhére rótt cselekmény megvalósítását tagadta, ezt követően a kapitányságvezető 2003. október 13-án kelt 147-60/2001. Fe. határozatával utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés elkövetése miatt szolgálati viszony megszüntetése fenyítésben részesítette a felperest.

A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő, melyet a Budapesti Rendőrfőkapitány a 2003. december 13-án kelt 112-518/8/2001. számú határozatával elutasított.

A felperes 2001. január 19-én terjesztette elő a kereseti kérelmét, melyben a fegyelmi eljárás továbbfolytatását elrendelő határozatra is kiterjedően a fenyítést kiszabó határozat hatályon kívül helyezését kérte, valamint az alperes arra történő kötelezését, hogy a felperes részére 2003. október 13. napjától – 2005. február 7. napjáig terjedő időszakra 858.168,- Ft visszatartott 50 %-os mértékű távolléti díjat fizesse meg.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes határozataiban nem jelölte meg konkrétan azt a kötelességhező magatartást, melyet felperes jogszabályba ütközően

tanúsított, az alperes indoklásában nem tárta fel, hogy álláspontja szerint mi volt az a cselekmény, amellyel felperes jogellenesen a határozatban megjelöl szabályok be nem tartásával járt el. Az alperesi utasítás hanyag teljesítését róta fel a felperesnek, de nem jelölte meg, hogy mely utasítást, milyen magatartásával szegte meg a felperes. Ezek miatt a munkaügyi bíróság jogellenesnek találta alperes eljárást, mellyel folytatta az addig felfüggesztett fegyelmi eljárást és alperes határozatát, mellyel felperes szolgálati viszonyát megszüntette, ezért az erről szóló határozatait hatályon kívül helyezte.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása mellett a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bizonyítékok mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és helytálló az arra alapított érdemi döntése is.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében, - figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra – annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése kapcsán a következőkre mutat rá:

Az alperesnek az első fokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezése nem megalapozott. Az 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban Hszt.) 131. § (2) bekezdés c) pontja szerint a fegyelmi eljárást fel lehet függeszteni, ha a cselekmény elbírálása olyan előzetes kérdéstől függ, amelynek eldöntése bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, annak a döntéséig.

Nincs olyan tiltó szabály, amely a felfüggesztett eljárás továbbfolytatásának lehetőségét zárna ki, ebből következően a felfüggesztett eljárás továbbfolytatásáról szóló határozat önmagában nem teszi jogellenessé a fegyelmi eljárást, azonban a Hszt. 132. § (8) bekezdéséből is következően a felfüggesztés megszüntetésének kellő indokát kell adni. Az alperes ezt a kötelezettségét elmulasztotta és a perben sem bizonyította, hogy az eljárás továbbfolytatásának mi az indoka, ebben a körben kizárólag a vádirat elkészültének tényére hivatkozott. Az alperes nem bizonyította továbbá a felperes terhére rótt cselekmény elkövetését sem és a felperes következetes tagadásával szemben azt nem tudta bizonyítani, hogy a felperes pénzt fogadott el azért, hogy intézkedést ne foganatosítson.

A fentiekből következően alperes fellebbezése megalapozatlan.

A másodfokú bíróság a felperes keresetfelemelése kapcsán az elsőfokú bíróság által meghozott ítéletet azzal hagyta helyben, hogy kötelezte az alperest a 2003. október 13. napjától 2005. október 22. napjáig az alperes által kimutatott a felperesi kereset kiterjesztéssel meghatározott, bruttó 1.421.748,- Ft távolléti díj megfizetésére, a tőkekövetelés után a kiterjesztett kereseti kérelemben meghatározottak 2004. október 20. napjától kezdően kötelezte az alperest a késedelmi kamat megfizetésére. A visszatartott illetmény összegére a felek előadása egyező volt.

Az alperes kamatfizetési kötelezettsége az elmaradt összeg után a Hszt. 105. § (4) bekezdésén alapul, a másodfokú bíróság a kamat mértékére vonatkozóan a Ptk. 301. §-ára utal. A felperes perköltséget nem igényelt, így a bíróságnak e kérdésben határoznia nem kellett.

Az eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § értelmében.

Budapest, 2005. október 26.

Dr. Zubovics Lászlóné s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gaál Julianna s.k.
előadó bíró

Mészárosné dr. Szabó Judit s.k.
bíró